ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA :

Patatesten Çıkan Altın

Sayı: 73

75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

HIZIR LA ARKADAŞLARINI TAŞIYAN ESKİ YELKENLİ, NİL NEHRİNİ SAKİN. CE GEÇİP AKDENİZ'E AÇILDI.. ARTIK HEP BİRLİKTE YURDA DÖNECEKLERİ İÇİN HEPSİ DE HAYATLARINDAN MEMNUNDULAR...

1

FAKAT EVDEKİ HESAP ÇARŞIYA UYMADI. KARAKAÇAN BURNUNU HAVAYA DİKEREK İÇİNİ ÇEKTİ:

BEN BU HAVAYI PEK BEĞENMEDİM ARKADAŞLAR.. SAKIN FIRTINA ÇIKMASIN!...

ORTALIK KARAKAÇAN'I HAKLI ÇIKARACAK BİR ŞEKİLDE KARARMIŞ, DENİZ KIPIRDANMAĞA BAŞLAMIŞTI...

UĞURSUZ EŞEK!.. AĞZINI AÇIP, SÖZÜNÜ KÖTÜYE YORDUĞUN İÇİN İŞTE FIRTINA ÇIKIYOR...

HEY KENDİNE GEL BAKALIM KITIR.. ONA BÖYLE HİTAP ET. MEĞE HAKKIN YOK..

KARAKAÇAN BİRDEN YERİNDEN FIRLAYIP KITIR'IN ÜZERİNE YÜRÜDÜ ONUN GÖZLERİ İZZETİ NEFSİNİ KIRMIŞTI:

ASIL UĞURSUZLUK SENDE!.. KÖTÜ KALPLİ MENDEBUR.. ŞİMDİ SENİ DENİZE ATARSAM AKLIN BAŞINA GELİR...

YAPMAYIN ÇOCUKLAR! MÜNAKAŞANIN SIRASI DEĞİL.. GALİBA BAŞIMIZ YİNE DERDE GİRİYOR..

FIRTINA ÇIKMIŞTI.. ESKİ MISIR GEMİSİ, KORKUNÇ DALGALARIN PENÇESİNDE KIVRANIYORDU, İÇİNDEKİLER HAYATLARINDAN ÜMİDİ KESMİŞLERDİ...

İŞTE TAM BU SIRADA.... GEMİDEKİ MISIRLI KAPTANLA BEŞ ARKADAŞI HIZIR'IN KARŞISINA GEÇİP KONUŞTULAR:

BİZ KORKTİ YALLAHİL AZIM... GEMİ FARŞA FARŞA OLACAK... ONDAN ATLIYOR DENİZE.. HAYDİ YALLAH!

DEVAMI VAR

Meraklı Bahisler

Bir kırlangıç ailesi günde ne kadar böcek yer?

Bunu kat'iyetle ileri sürmek imkânsızdır. Maamafih aşağıdaki sayıların bir ortalama olmak bakımından değeri vardır; bir kırlangıç çifti, yazın sabahın 4'ü ile akşamın 8'i arasında yiyecek aramağa çıkar. Her uçuşlarından 20 böcekle döner ve yavrularını saatte yirmi defa beslerler. Bu, günde 6400 böcek demektir; ayrıca kendileri de 600 böcek yerler. Bir yaz devamınca, kırlangıç çifti ile yavruları, bir milyon tatarcık, sinek ve başka böcekler yiyor demektir.

Niyagara, dünyanın en yüksek şelâlesi midir?

Afrika'nın Zambezi bölgesindeki Victoria Şelâleleri 110 m.den, Kuzey Amerika'daki Yellowstone Şelâlesi ise 94 m.den dökülmektedir. 60 m.lik Niyagara bunlardan sonra gelmektedir. Fakat Yeni Zelanda'daki Sutherland Şelâlesi (581 m.) ve Norveç'teki Utigards (610 m.) bunların üçünü de geride bırakmaktadır. Ama genişlik ve dökülen su kütlesi hesaba katılınca, bu sırada değişiklik olmaktadır. Güzellik ise kat'iyen yüksekliğe tâbi değildir. Renk ve etrafındaki manzaranın güzelliği itibarile birinciliği Victoria Şe... rine verenler çoktur.

İster İnan İster İnanma

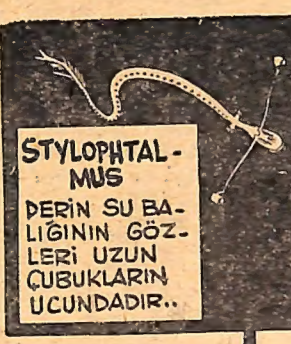

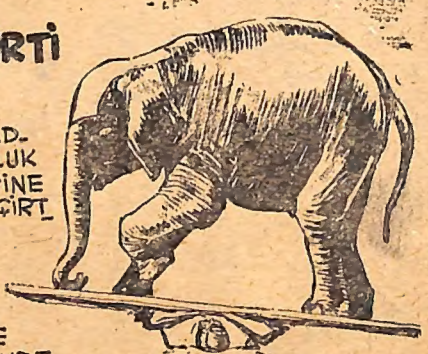

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

— Mösyö Peter mi? Şey... Evet... Biraz evvel Mösyö Düpon'la görüştü. Sizin önünüzden de dışarı çıktı. İçeri girerken görmediniz mi?

— Hayır...

— Şimdi çıkarsanız, herhalde arkasından yetişirsiniz...

— Teşekkür ederim...

Adam, geri döndü ve hızlı adımlarla dışarı çıktı.

Bu meçhul adamın ismi Davit'ti, hakikaten Peter'in işbirliği yaptığı ajanlardan biriydi. Davit, caddeye çıkınca, sağına soluna bakındı. İşte, Peter, uzakta gidiyordu. Nasıl olmuştu da, içeriye girerken Peter'in farkına varmamıştı.

Bu sırada Kudret te başını geriye çevirmiş, adamın gelip gelmediğini anlamak istemişti. Uzaktan Davit'i görünce, hemen, caddenin kenarında bekleyen faytonlardan birine bindi.

Arabacı:

— Nereye efendim? diye sordu.

Doğrusu Kudret nereye gideceğini kendisi de bilmiyordu. Vapura gitmeis doğru olmazdı.

— Doğru sür, diye müphem bir cevap verdi.

Kudret'in faytona bindiğini gören Davit'te, sıra bekleyen diğer faytonlardan birine bindi.

Şimdi Beyrut caddelerinde ve sokaklarında oldukça meraklı bir takip başlamıştı. Bakalım bu takibin sonu nasıl bitecekti?

⁂

Kudret, hakikaten müşkül bir durumdaydı. Kendisini faytonla takip eden adamın ne ismini, ne de hüviyetini bilmiyordu. Nereye gidecekti, ne yapacaktı, bu müthiş takipten nasıl kurtulacaktı?

Kaçmakla Davit'in pençesinden kurtulmasına imkân yoktu Çünkü Davit, Beyrut'u karışkarış bilen bir adamdı. Kendisi ise, Beyrut'a hayatında ilk defa gelmişti.

Kudret ne yapması lâzım geldiğini düşünürken Faytoncu:

— Çarşıya mı sapacağız beyim? diye sordu.

Kudret, Beyrut'un meşhur çarşısı hakkında uzaktan bir parça bilgisi vardı.

— Evet, evet, diye söylendi.

Araba hemen sağ tarafa kıvrıldı ve nisbeten kalabalık olan çarşıya saptı.

Henüz yüz metre kadar gitmişlerdi ki, faytoncu arabayı durdurdu.

— Bundan ötesine gidemeyiz beyim... Yol seyyar satıcılarla doludur.

Kudret ses çıkarmadan faytondan indi. Faytoncuya para verdikten sonra çarşının ...ine doğru yürümeğe başla... ...vit'in kendisini takip e... ...diğini anlamak için ar-

ATALAR SÖZÜ

Atalar Sözünde Dokuzlar

BU köşede «Boğaz dokuz boğumdur» sözünü söyledikten sonra susmuştuk. Hayli zaman oldu bu köşe boş kaldı; sebebi çeşitli rahatsızlıklarımdır. Bu hafta, bıraktığım noktadan devam ediyorum:

Doğruyu söyleyeni Dokuz köyden kovarlar

NİÇİN 8 veya 10 köy değil de 9 köy?... Bunun sırrı, sebebi, «Türk Mitolojisi» nde aranmalıdır. Burada bize lâzım olan bu Atalar Sözü'nün demek istediğidir. Doğru söz insanlara acı geliyor ve hoşlanmıyorlar. Bundan dolayı da doğru ve tok sözlü insanları; yalândan ve riyâdan hoşlanan insanlar onları kötülüyorlar. Hele yalancılığa, pöh pöhe alışmış insanlar...

Ay ALİOĞLU

ÇOCUKLARIMIZA
AHLÂK ve DİN
ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Muharririn âni olarak seyahate çıkması dolayısıyla (AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ - BİLGİLERİ) bahsimizi koyamadık. ...aydan itibaren bu bahsimizi muntazam vereceğimizi bildirir, o... ...larımızdan özür dileriz.

Böyle anlarda yapılacak en akıllı hareket, bir şeyle meşgulmuş gibi davranmak ve kendisini takip eden adamla hiç alâkadar olmamaktı.

Kudret, büyük bir oyuncakçı mağazasının önünde durup cebinden bir paket sigara çıkardı. Şu zıkkımı, hiç te sevmiyordu ama, hüviyetine girdiği Peter de aksilik müthiş sigara tiryakisiydi. Sigarasını ağzına götürdükten sonra, kibritini çıkarmak için elini öbür cebine soktu. Hay aksi şeytan. Tiryakisi olmadığı nasıl da belliydi. Kibriti yanına almağa unutmuştu. Bozuntuya vermemek için, kibriti arıyormuş gibi yaparak diğer ceplerini de karıştırmağa başladı.

Tam bu sırada, sigarasının hemen ucunda bir çakmağın alevi gözüktü.

— Çakmağınızı yanınıza almayı unuttunuz galiba Mösyö Peter?

Bunu söyliyen Davit'ti. Kudret, sanki Davitle kırk yıllık ahbapmış gibi hareket etmeğe mecburdu. Sigarasını yaktıktan sonra:

— Teşekkür ederim, diye cevap verdi. Hakikî dostlar, böyle en müşkül anlarda imdada koşarlar...

Sonra, sigara pakedini Davit'e uzattı.

— Buyurmaz mısınız?...

Davit mânalâ mânalı Kudret'in yüzüne baktı.

— Bilirsiniz ki Mösyö Peter, ben sigara hiç kullanmam...

Davit bilhassa «Mösyö Peter» kelimeleri üzerine basarak konuşmuştu.

Kudret:

— Affedersiniz, diye gülümsedi... Herkesi kendim gibi sigara tiryakisi zannediyorum. Hayrola, nereye böyle?

Davit hiç bozuntuya vermedi.

— Buranın gündüzleri açık olan gazinosu pek meşhurdur... Oraya gidiyordum... Ne dersiniz, şöyle bir kaç kadeh içelim... Hem de işler hakkında konuşuruz.

Davit'in son cümlesi Kudret'in hayli canını sıkmıştı.

— Gazinoya gitmeğe ne lüzum var, diye kaçamaklı bir şekilde cevap verdi. Gündüz vakti içki içilir mi?

Davit büyük bir kahkaha attı.

— İlahi Mösyö Peter. Sizin gibi gece gündüz içki içen bir insan nasıl böyle konuşur? Canım... Para benden...

Davit, adeta Kudret'in koluna zorla girerek onu yürümeğe mecbur etmişti. Kudret te, artık itiraz etmedi. Birlikte gazinoya doğru yürümeğe başladılar.

«DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ»

— IX —

Kudret'le Davit gazinonun içine girdikleri zaman, henüz vakit öğleye bile yaklaşmamıştı. Bununla beraber, içerisi nisbeten kalabalıktı. Yeraltı mahzeni hissini uyandıran gazino, daha ziyade bir batakhaneye benziyordu.

Müşteriler, köşelere loca gibi yapılmış olan bölmelere çekilmişlerdi. Hepsinin de yüzlerinde garip bir mahmurluk ve solgunluk vardı.

(Devamı gelecek sayıda)

Maziden istikbale Doludizgin..

Askerlik ödevinin önemi

Türk Milleti, dünyanın en iyi asker milleti olarak tanınır. Türk Milletinin vatanına, bayrağına olan sonsuz sevgi ve aşkı, Türk vatanını şehitler diyarı ve Türk Milletini de asker bir millet yapmıştır. Her Türk doğuştan askerdir dersek mübalağa etmiş sayılmayız; çünkü, her Türk evi bir parça kışladır.

Vaktiyle ordumuzda hizmet etmiş ünlü Alman kumandanı Moltke: «Asker milletin en canlı örneği Türklerdir. Bu memleket köylüsünün orak, kâtibinin kalem, hatta kadınların etek tutuşunda silâha sarılmış bir pençe kıvraklığı vardır.» diyor.

Dünyanın hiçbir memleketinde askere giden gençler, Türk gençleri kadar istekli ve huşu ile dolu değildir. Bir Türk genci için askerlik ödevi en kutsî vazifedir. 18 yaşını bitiren her Türk genci, her şeyinden çok daha fazla sevdiği vatanını müdafaa sanatını öğreneceği asker ocağına katılır.

Vatanî hizmet diye isimlendirilen askerlik ödevi er veya yedek subay olmak üzere iki şekilde yapılır. İlk ve Ortaokul mezunları askerliklerini er, lise mezunu ve yüksek tahsil talebeleri ise bu ödevi yedek subay olarak yaparlar.

ASKERLİK ŞUBE VE DAİRELERİ

Askerlik şube ve daireleri, orduya asker temini ve sevki ile uğraşan askeri müesseselerdir. Askerlik çağına giren gençlerin, askerlik daire ve şubeleri tarafından orduya davet ve sevkedilmeleri üç yoklama sonunda olur. Yoklamalarını yaptırmayan er veya yedek subay namzetlerinden para cezası kesilir.

ASKERLİK ŞUBE VE DAİRELERİNİN VAZİFELERİ

1. Orduya asker ve yedeksubay temin ve sevki ile meşgul olur.
2. İzine giden ve gelen askerlerin gidiş gelişlerini kaydeder.
3. Askerler ve birlikleri arasında daimî bir bağlantı tesis eder.
4. İzine gelen askerlerin arasında hastalananlar olursa onların durumlarını tetkikten sonra kıt'alarına bildirir.

Ali Cülmüt SOYCAN

HAZIRLAYAN : SADIK ÖVET

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

Çocuk Haftası'nın geçen ders yılı başında hazırladığı bu sahifenin büyüklü, küçüklü bütün okurlar tarafından ilgi ile karşılandığını ve birçok sınıflarda uygulandığını gördük. İlkokuldan başlamak üzere Üniversiteye kadar öğrenim hayatınızda bilgilerinizi ölçüye vurmak için seçilen metod bu ve buna benzer testler olacaktır. Resim, şekil, harita, şema ve çeşitli sorularla çekici olmasına çalıştığımız bu sahife üzerindeki dikkat ve ilginiz ne kadar fazla olursa ödevlerinizin sizce de tam veya noksan tarafları anlaşılabilir.

En iyi çocuk mecmuası özelliğini taşıyan Çocuk Haftası, derslerinizi kendi kendinize kontrol etmeniz, daha iyi hazırlanmanız için bu sahifeyi yapmakla başarılarınıza yardımcı olduğuna inanıyor ve sizlere verimli bir ders yılı diliyor.

Cümleleri uygun şekilde düzeltiniz.

İlk yazı	yüz yıl süren zaman ölçüsüdür.
İlk ateş	tarihin başlangıcıdır.
Asır	Yontma taş devrinde bulunmuştur.

İnsanlar ..... Devrinde ateşi buldular

İnsanlar ..... Devrinde kap kacak yaptılar.

Boş cümleleri doldurunuz.

1) İlk Çağ ..... icadile başlar, Batı Roma İmparatorluğunun yıkılış tarihi olan ..... yılına kadar sürer.

2) Orta çağ ..... yılından başlar, İstanbulun alınması olan ..... yılında sona erer.

3) Yeni çağ İstanbulun alınışından Fransa Büyük İnkilâbı tarihi olan... yılına kadar dedevam eder.

4) Yakın çağ ..... yılından başlar, bulunduğumuz güne kadar devam eder.

1) Anadoluda Selçuklu Devletinin yıkılışından sonra meydana gelen beylikleri haritada yerlerine yazınız.
2) Bulunduğunuz yerde o zaman hangi beylik vardı?

Aşağıdaki yanlışları düzeltiniz :

Karaman Oğulları : Kütahyada.
Germiyen Oğulları : Manisada.
Karaşı Oğulları : Kastamonuda.
Aydın Oğulları : Aydında.
Çandar Oğulları : Balıkesirde.
Saruhan Oğulları : Konyada.
Osman Oğulları : Söğütte bulunuyorlardı.

Boş yerleri doğru olarak doldurun :

Selçuklu Devletinin merkezi ..... idi.
Edirne - Konya - İzmir.
Selçuklu Devletini ..... yıktı.
Bizanslılar - Moğollar - Uçbeyleri - İlhanlılar

Haçlı Seferlerinin sebepleri nelerdir? Doğru olana çarpı koyunuz :

— Hristiyanlar Müslümanları ortadan kaldırmak istiyorlardı.
— Hristiyanlar Küdüs'ü almak istiyorlardı.
— Hristiyanlar dünyayı dolaşmak istiyorlardı.

Cengiz Alpaslan Attila

1 — Malazgirt savaşını ..... yaptı.
2 — Malazgirt ..... gölünün kuzeyindedir.
3 — Malazgirt savaşı ..... yılında oldu.

Osmanlılar Rumeliye neden geçtiler?
Doğru cümleye çarpı koyunuz.

Osmanlılar Rumelide yaşamak istiyorlardı.
Sırp ve Bulgarları Anadoluya geçirmemek istiyorlardı.
Bizanslılar Osmanlılardan yardım istediler.
Rumeliye ..... yılında geçildi.
1300 - 1356 - 1389.
Rumeliye geçiş yeri ..... dur'
Tekirdağ - Gelibolu - Silivri.
Sırpsındığı savaşını ....., yaptı.
Süleyman Paşa Ertuğrul Bey - Hacı İlbey

Kosova savaşında ne oldu? Doğru cümlelere çarpı koyunuz :

— Haçlı ordusu Anadoluya geçti.
— Murat Bey şehit oldu.
— Fatih Kumandan oldu.
— Sultan Beyazıt Parişah oldu.

Kosova savaşı yılında oldu.
1356 - 1363 - 1389.

Hokka, kitap ve çantanın altlarına plânlarını çiziniz.

Kelimeleri cümlelere uydurunuz.

Kroki : plânların ne kadar küçüldüğünü gösterir.
Plân : Kabataslak yapılan plânlardır.
Ölçek : Çok küçültülmüş pâlnlara denir.
Harita : Kuşbakışı görünüşün ölçüeğine göre küçültülmüş şeklidir.

Bu haritada doğu, batı, kuzey ve güney yönlerini gösteriniz.

Boş yerleri doldurunuz.

Haritalarda denizler ve nehirler..... renkle, yaylalar ..... renkle ovalar ..... renkle, yaylalar..... renkle gösterilir.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyun :

İçki ve kumar sinir merkezlerini bozar.
Uykusuzluk sinirleri dinlendirir.
Çok gürültü sinirleri yıprandırır.
Zamanında oyun ve gezi sinirleri sağlamlaştırır.
Güneş altında fazla kalmak sinirleri gerer, zararlıdır.

Boş yerleri doldurunuz :

Göz hastalıklarından ..... bulaşıcıdır.
Okuduğumuz kitabı gözden ..... santimetre uzak tutmalıyız.
Gözün kısımlarını isimleri yanına numaralayınız.
Eşya gözün içinde nasıl meydana gelir. Şekli tamamlayınız.

KALABALIK

Farkındasınız değil mi? Bulunduğunuz sokak, gittiğiniz okul çok kalabalık. Türkiye'nin nüfusu, gazetelerden okuduğumuza göre, yılda beşyüzbin kişi olarak artıyormuş. Dile kolay, tam yarım milyon ırkdaşımız aramıza karışıyor.

Eski yıllarda dünyada nüfusu fazlalaşan uluslar içinde Japonlar, İtalyanlar başta gelirlerdi. Şimdi aşağı yukarı biz o durumda bulunuyoruz. Biz Türkler kuru kalabalık olmamalıyız. Zaten yurdumuza gelen yabancılar çok çalıştığımızı söylemekle beraber daha çok uğraşmamız için öğütler veriyorlar.

Tarih dersinde öğretmeniniz söylemiştir. Avrupalılar bizim için «Hasta Adam» derlerdi. Şimdi öyle değil. Düşmanlarımız bize hasetle bakıyorlar, dostlarımız bizimle övünüyorlar. Çünkü biz kimsenin buyruğu altında olmayan, çalışan bir toplum haline gelmiş bulunuyoruz. Hergün eksiklerimizi tamamlamakla uğraşıyoruz. Mecburuz çünkü hayat zorlaşıyor.

Kalabalık insanı uğraştırır. Geçenlerde bir gazete Diyarbakırda çocuklar fazla olduğundan okulsuz kalacaklarını, Maarif Müdürünün bunların okulsuz kalmamaları için uğraştığını yazıyordu. Tabii uğraşacak. Maarif Mudurü öğrencilerin, öğretmenlerin okulsuz kalmamaları için uğraşan, Valinin yardımcısı bir memurdur. Üzülmeyin oradaki arkadaşlarınız da okulsuz kalmayacak, kalmayacak ama şu kalabalığı bir düşünün. Dünya kalabalık Aya gidilmek için, memleketler kalabalık çok ekip biçilmek için uğraşılıyor. Şehirler kalabalık barınmak için büyük binalar yapılıyor, Yollar, sinemalar, stadyomlar, vapurlar, otobüsler.. her yer kalabalık.

Bak çocuğum şimdi söz nereye geldi. Kalabalık sınıfta olur da dalga geçersen bir şey öğrenemez, sınıfta kalırsın. Sınıfım kalabalık bana sıra gelmez diye derslerini ihmal edersen, birgün boş bulunur tahtaya kalkarsın, bir daha kalkıncaya kadar bir şey bilmiyor tanınırsın. İyisi mi derslerini, ödevlerini günü gününe yap, hazırla!

Kuru kalabalık değil, olgun çalışkan topluluk olalım.

SADIK ÖVET

Kapaktaki resmin hikâyesi inanılmıyacak Bir Olay

Patatesten Çıkan Altın!

İYİLİK, DÜRÜSTLÜK VE FAZİLET BİR GÜN MUTLAKA MÜKÂFATINI GÖRÜR

Küçük, basık, tek katlı «Gecekondu» larında, bütün fakirler gibi sakin bir hayat sürüyorlardı Anna'lar.

Namuslu kişilerdi... Hepsi işe gider, çalışır, didinir; ellerine geçen bütün parayı birlikte harcayarak öylesine yaşamağa gayret ederlerdi. Onların kimseyi kıskandıklarını, kimsenin parasından falan bahsettiklerini bir duyan olmamıştı. Kaderimiz buymuş deyip geçiniyorlardı.

O gün domatesli patates yemeği yiyeceklerdi. Kıyma alacak paraları olmadığından, patatesi yazın daima iki üç domatesle pişirip mideye indirirlerdi. Herkes işe gittikten sonra, Anna mutfağa geçerek patatesleri birer birer soymağa başlamıştı. Henüz ikinci patatesi eline almıştı ki, bunda garip bir ağırlık hissetti! Evet, bu diğerlerinden çok daha ağırdı...

Anna başım sallayarak bıçağı bu ağır patatesin üzerinden geçirince, mor halkalı gözleri dehşetle açılıverdi... Neler görüyordu Yarabbi! Bu olacak şey miydi? Patatesin ortasında bir altın! Bir Napolyon altını hem de! Herhalde rüyada olacaktı. Alnı ter içinde kalmıştı. Diğer patatesleri de ayni şekilde ortalarından yarınca, dingildek masanın üzeri bir avuç altınla doluvermişti.!

Patates'in içinde altın mı? Hayır, mutlaka yanlış görüyordu Anna... Bu işin içinde bir dalevere vardı. Heyecandan her tarafı titriyordu. Bunu polise bildirmesi lâzımdı. Pırıl pırıl yanan altınları çantasına koyarak doğruca karakolu boyladı. Polisler yüzüne alaylı alaylı bakıyorlar, onun altınları çaldığını zannediyorlardı. Anna bunu farkedince, ayıklama fırsatını bulamadığı bir bütün patates'i komiserin önüne atarak:

— «Haydi, şunu bıçakla ikiye bölün çabuk!» diye heyecan ve korku ile bağırdı.

Komiserin yüzünde müstehzi bir eda vardı. Cebinden çıkardığı çakıyı patatesin ortasına indiriverdi.

Fakat! Fakat çakı madeni birşeye çarpmış gibi olduğu yerde, patatesin hemen üzerinde kalakaldı. İkinci bir hareket Anna'nın çantasındaki Napolyon altınlarının bir eşini ortaya çıkarmağa kâfi geldi.

Fakir Anna bütün altınları masanın üzerine bırakıp geri döndü. Bu işe akıl erdirememişti. Lâkin evinin önünde kendisini izbandut gibi iki adam bekliyordu. Onu görünce derhal boğazına yapışıp:

— «Patatesler nerede? Oğlunun bu sabah aldığı patatesler nerde,» diye sordular.

Anna dilinin döndüğü kadar olup bitenleri tanımadığı bu kötü yüzlü adamlara anlatınca, suratına korkunç bir tokat yiyerek kapının eşiğine yıkıldı. Adamlar biçârenin sözlerine inanmamışlardı:

— «Napolyonları buldun değil mi? Onların değerini anladın tabiî... Tarihî olduklarını, Fransa'da büyük para edeceğini farkettin değil mi? O bir avuç altının seni zengin edebileceğini bildiğin için bize yalan söylüyorsun!

Anna komşularından birinin yardımına yetişebileceği umudu ile adamları oyalamak istedi ama muvaffak olamadı buna. Herifler Onu apar topar eve ve patates kabuklarının bulunduğu mutfağa sokuverdiler. Anna korkudan ne yaacağını bilemiyordu simdi. Adamlar bu kabukları görünce deliye dönmüşler ve o kaba yumruklarını orasına burasına indirerek:

— «Altınları nereye sakladın?» diye bağırmağa başlamışlardı.

Arkadan duyulan bir ses onları olduğu yere mıhlamağa kâfi geldi:

— «Altınlar bizde!»

Oooh! Polisler gelmişti...

1958 yılının sonunda İtalya'da cereyan eden bu olay bütün dünyayı ilgilendirmişti... Hususî bir koleksiyondan asırılarak patatesler içinde saklanan Napolyon altınları sahibine iade edilince; Anna'lar mükâfat olarak ömürleri boyunca çalışıp kazanamıyacakları bir servete sahip olmuşlar: iyilik, dürüstlük ve faziletin zaferini böylece ilân etmişlerdi..

SEKBAN-I CEDİT DENİLEN ASKERLİĞİN KURULUŞU

Yeniçerilerin savaş gücü kalmamış, devlet işlerine karışmağa, türlü ahlâksızlıklar yapmağa başlamışlardı. Bu yüzden savaşları kaybediyorduk. Alemdar Mustafa Paşa II. Mahmut zamanında «Sekbanı cedit» adiyle yeni bir asker sınıfı kurdurdu. 14 Ekim 1808 yılında kurulan bu askerlik Alemdar vakasiyle yine ortadan kalktı.

MEVLÂNÂ'NIN ÖLÜMÜ

30 Eylül 1207 tarihinde doğan büyük islâm şairi ve filozofu Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî. 16 Ekim 1273'te vefat etmişti.

VARNA ZAFERİ

Mustafa III. zamanında, Ruslar, rumelinde, Silistiredeki mağlûbiyetlerinden sonra tekrar sınırlarımızı aşarak müslüman halkı öldürerek Varna üzerine yürüdüler. Burada yapılan büyük ve kanlı savaşı Türk ordusu kazandı. Bu zafer 20 Ekim 1774'e rastlar.

NAVARİN BASKINI

Çengeloğlu Tahir Paşanın kumandasındaki gemilerimiz Navarin limanında demirli bulunurken Rus, İngiliz, Fransız gemileri dostluk ziyareti yapar gibi limana girerek bir bahane bulup Osmanlı donanmasına ateş açmış ve donanmamızı batırmışlardır. Bu baskında 57 gemizin batmış ve sekiz bin gemicimiz şehit olmuştur.

Dünyanın 4 Köşesinden

Birçok bitkilerin çiçekleri karanlığın bastırmasiyle neden kapanır?

Çiçeğin kapanması, bitkinin bir korunma tedbirindir. Bu tedbire başvurmasaydı, belki de o bitkinin cinsi çoktan tükenirdi. Çiğdem ve lâle, suhunet azalmağa başlarken kapanırlar, sıcağın artmasiyle de tekrar açılırlar. Böylelikle polleneriye sitgmat'arını böceklerin nasılsa gelmedikleri bir zamanda korumuş olmaktadırlar. Küçük papatyalar, nilüferler ve katüsler de aynı sebepten, bulutlardan ileri geleni de dahil, havanın kararması hallerinde çiçeklerini kaparlar ve ilkaka yol açan böceklerinin tekrar uçuşmağa başladığı aydınlık satlerde tekrar açarlar. Diğer bazı bitkiler de havanın neminin artmasiyle kapattıkları çiçeklerini böylece korumuş olurlar.

Ayın üzerinde bitki örtüsü var mıdır?

Bu da kesin olarak bilinmiyor. Maamafih yakın bir gelecekte bu hususta bilgi edinmek mümkün olacaktır. New - York civarında yapılan denemeler, ayın üzerinde yenilebilir bitkilerin yetiştirilmesinin mümkün olup olmadığını gösterecektir. Fasulya, havuç ve başka sebze cinsleri burada, hava geçirmeyen cam kapların içinde, yükseklerdeki şartlara uygun

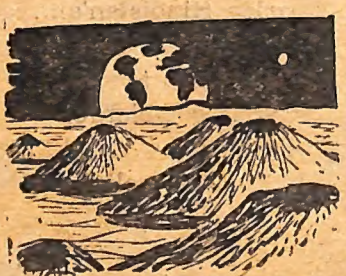

basınçlar altında yetiştirilmektedir. Bu meyanda, alçak bahiziandırdığı tesbit edilmiştir. sıncın bitkilerin gelişmesini Ayın kütlesi arzımızınkının 1/81'i olduğuna göre, daha düşük yer çekiminin de alçak basınçla aynı tesiri göstermesi mümkündür. Suhunet farkları ise halli daha güç bir meseledir. Ayda atmosfer olmadığı için, yüzeyi gündüzleri 130 dereceye kadar ısınmakta, geceleri ise sıfırın altında 150 dereceye kadar soğumaktadır. Ay sebzeleri için diğer bir problem, enerji bakımından zengin kozmik şualer ile alçak basınçta zarar gören mikrop faaliyetidir.

YENİ ÖZEL SAYIMIZ

ÇIKTI

52 sayfa, 5 renkli, yaldızlı kapak içinde
Fiatı 125 Kuruş.
MEVCUDU TÜKENMEDEN HEMEN
BİR TANE ALINIZ.

AÇIL SOFRA AÇIL!

HİKÂYE

BUNDAN yüz yıllarca önce Osman Nuri adında ihtiyar, iyi yürekli bir adam vardı. Küçük evlerinde karısı ve bir de hizmetçisi ile yaşardı. Geceleri karısı yattıktan sonra ocağın başında oturur, nasıl para kazanacağım diye düşünürdü.

Yine böyle karısının uyuduğu bir gece derin derin düşünürken ocağın külleri arasında güzel bir peri kızı belirdi. Tatlı sesiyle:

— Baba, dalmış ne düşünüyorsun? diye sordu.

Osman Nuri şaşırmış ve korkmuştu. Kekeliyerek:

— Nasıl para kaanacağımı düşünüyorum, dedi. Baksana, karım yine yemek yemeden aç açına uyuyor.

Güzel peri kızı elindeki altın değneğini sallıyarak:

— Üzülme, dedi. İyi kalbli bir adam olduğu için sana iyilik yapacağım.

Elindeki altın değneği sarı ve uzun saçlarının üzerine değdirince, yere saçları gibi sarı renkli bir sofra örtüsü düştü. Peri kızı:

— Bu örtüyü al. Acıktığın zaman sofranın üzerine aç ve (Açıl sofra açıl) de. Hemen çeşit çeşit yemekler, yemişler önüne yayılır, sen de ailen de açlık çekmezsiniz.

Bunu söyler söylemez güzel peri kızı yine ocağın külleri arasında kayboldu.

Biraz sonra karısı uyandı:

— Aşkolsun, dedi. Evde kursağımıza koyacak tek lokma yok. Sen ocak başında keyfet.

— Karıcığım ben keyfetmiyorum. Sana sade bugün değil, ömrünce bitip tükenmiyecek güzel yemekler, yemişler buldum.

Osman Nuri kalkıp sofra örtüsünü masanın üstüne bırakarak:

— Açıl sofra, açıl!

Deyince aralarında kuş sütünden başka herşey bulunan bir sıra yemekler, tatlılar, börekler, yemişler, ortaya yayıldı.

Karı koca sofranın başına geçip ne var ne yoksa hepsini yedikten sonra oturup hallerine şükrettiler.

Aradan birkaç zaman geçmişti. Sabah, akşam, öğle her ikisi de hazıdan gelen nefis yemekleri yemekte devam ediyorlardı. Bir gün Osman Nuri işine gitmiş, karısı da sokağa çıkmak mecburiyetinde kalmıştı. Eve dönünceye kadar yemek hazır olsun diye hizmetçisine:

— Al şu sofra örtüsünü, dedi. Masanın üstüne koy. «Açıl sofra açıl» de. Dönüşte yemekleri hazır bulayım.

Hizmetçi birkaç zamandır evde yemek pişmediği halde herkesin karnının doyduğunu biliyor, fakat, bu işe bir türlü akıl erdiremiyordu. Hanımının bu tembihinden herşeyi anladı. Örtüyü tecrübe için:

— Açıl sofra, açıl!

Dediği zaman ortaya binbir çeşit yiyeceğin çıktığını gördü. Hemen örtüyü değiştirdi.

Karı koca öğle yemeği için eve gelince:

— Vallahi, dedi. Galiba örtünün tılsımı kayboldu. Kaç defa «Açıl sofra, açıl» dedin tınmadı bile. Belki siz söyler seniz tılsım yerine gelir.

Osman Nuri ile karısı işin farkına varmışlardı. Fakat hizmetçiye bir şey söylemediler.

O akşam Osman Nuri karısı uyuduktan sonra yine ocağın başına otururken, külleri arasından peri kızı karşısına çıktı ve:

— Al şu bastonu karına ver dedi. «Oyna baston oyna» desin. Bak ne güzel marifetler göreceksiniz.

Osman Nuri teşekkür edip bastonu aldı ve karısını uyandırarak perinin söylediklerini anlattı. Kadın Osman Nuri'nin tavsiye ettiklerini yapınca baston harekete geçti ve kadını dövmeye başladı. Ancak Osman Nuri karısına acıyıp (Dur baston, dur) deyince baston durdu.

Mutfağa inip hizmetçiyi buldu. Karısına söylediği sözleri ona da tatbik etti. Fakat hizmetçi kurnazdı. Bundan başına birşey geleceğini anladığı için hiç ses çıkarmadı. O zaman Osman Nuri:

— Oyna, baston oyna, deyince baston hizmetçinin değil de kendi sırtına inmeğe başladı.

Osman Nuri gözlerini açınca karısının kendisini dürtmekte olduğunu gördü. İhtiyar kadın:

— Döşeğinde yatmayıp burada kül kedisi gibi uyumaktan ne zevk alıyorsun? Haydi bakalım yatağına, diyordu.

Osman Nuri gülerek yerinden kalktı ve kendi kendine:

— Neredeyse çalışmadan kazanacağıma ve karnımı doyuracağıma inanacaktım, diyerek eski sofranın üstüne baktı ve orada bir parça ekmekle bir baş soğandan başka hiçbir şey göremedi.

GÖÇMEN KUŞLAR

Ayrılıyor bizlerden:
Kırlangıçlar, leylekler!...
Dağlardan, denizlerden
Aşarak gidecekler!...
"Şırayı içerim ben,
Leyleği geçerim ben!..."
Kırlangıç, böyle dermiş,
Sonra kalkıp gidermiş!...
Nereye mi çocuklar?
Mısır'a, Pâkistan'a!...
Kararmadan ufuklar,
Varırlar Hindistan'a!...
O sıcak ülkelerde,
Yaşanır kışın ancak!...
Çocuklar gölgelerde,
Oynarlarmış oyuncak!...
Uğurlayalım, gelin:
Bu misâfir kuşları!...
Siz de böyle yükselin:
Tırmanıp yokuşları!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Yıldırım KAPTAN

"DIŞARDA SESLER VAR"

YILDIRIM KAPTAN HAVASIZLIKTAN BOĞULMAMAK İÇİN SU MUSLUĞUNU AÇARAK, SUYU ELEKTRİKLENDİRİP OKSİJEN TEMİNİNE ÇALIŞTI....

BAŞARDIK YILDIRIM!

O SIRADA GENERALİN ODASINDA---

KOMUTANIM, YILDIRIM KAPTANI BULAMIYORUZ.. AYNI ZAMANDA SİZİN KARINIZ DA KAYIP!

HEMŞİRE BOTH, TEĞMEN DEVLİN'İN ODASINA BAKIN KIZIM ORADA MI? YOKSA NEREDE OLDUĞUNU TEĞMENE SORUN..

KİMSELER YOK!

O SIRADA.....

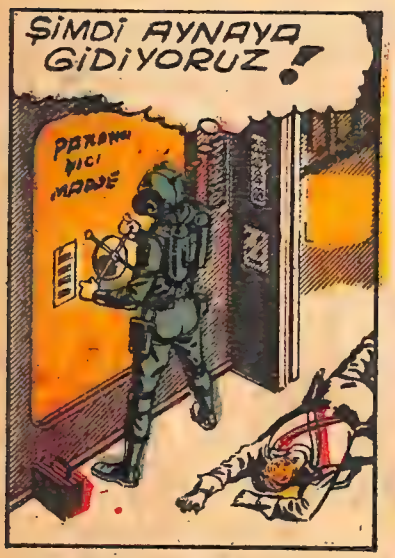

GENERALİN BÜROSUNDA...

HAYIR! HENÜZ DEĞİL.. ONLARIN BU ODAYA GİRMELERİNE MANİ OLMALIYIZ!

NİYE? FENA MI? BİZİ KURTARMAĞA GELİYORLAR..
BU SULAR, ELEKTRİKLİDİR.. KİME DEĞSE ONU ÖLDÜRÜR..

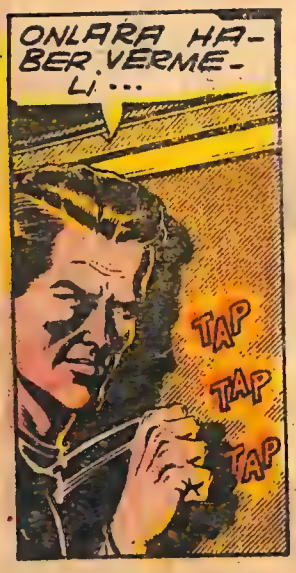
ONLARA HABER VERMELİ...
TAP
TAP
TAP

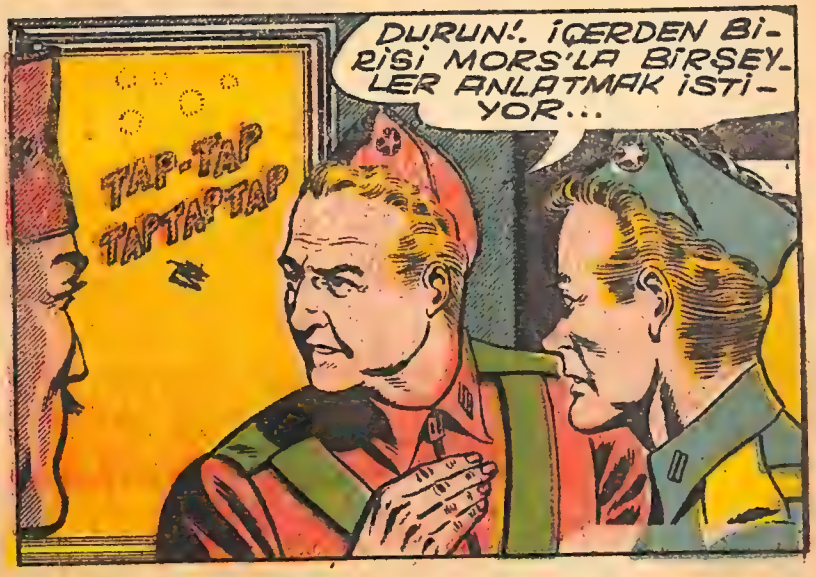
TAP-TAP
TAPTAP-TAP
DURUN!. İÇERDEN BİRİSİ MORS'LA BİRŞEYLER ANLATMAK İSTİYOR...

TAP-TAP.
TAPTAP-TAP.
TAP-TAP!
DURUN.. GELMEYİN... TEHLİKE VAR... SU ELEKTRİKLİDİR... BÜTÜN ELEKTRİKLERİ KESİN...

RUSEL, ELEKTRİK SANTRALINA KOŞ, BÜTÜN CERYANLARI KESSİNLER!....

O SIRADA SUN'İ PEYKİN DIŞINDA DROSET İMHA ETMEK İSTEDİĞİ AYNAYA DOĞRU UÇUYORDU..

GENERALİM, ARADIKLARIMIZI BULDUK...

BU MINTIKADAKİ BÜTÜN CERYANLARI DERHAL KESİN!!..

KAPI KİLİTLİ GENERALİM!
SU DEPOSU
ATOM TABANCANIZLA KAPININ KİLİDİNİ KIRIN..
DEPOSU
3-11

SU DEPOSU

BURADAYIZ GENERALİM!
EMBER!
GELECEK SAYIDA:
CASUSUN PEŞİNDE

DENİZ KURDU

37

VAN VEYDEN İLE MOD KAPTANIN KARŞI KOYMASINA RAĞMEN KIRIK DİREKLERİ TAMİRE BAŞLADILAR.....

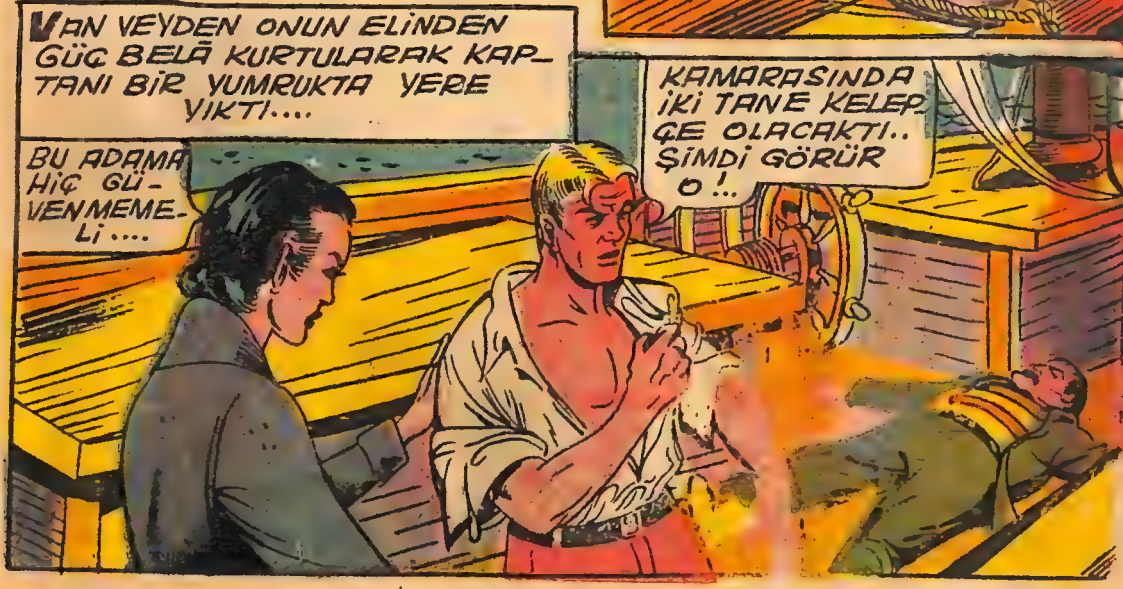

ONU KAMARAYA TAŞIYARAK ELİNE KELEPÇE VURDULAR.

YOK ARTIK! SANA İNANAMAM!.

ÇÖZ ŞU ELLERİMİ! BİR DAHA BİR ŞEY YAPMIYACAĞIM..

38

GÜNLERCE ÇALIŞARAK GEMİYİ YÜZEBİLİR HALE GETİRDİLER...

MEMLEKETE DÖNDÜĞÜMÜZ ZAMAN ANLATACAK ÇOK ŞEYLERİMİZ OLACAK...

TABİİ SAĞ SALİM DÖNERSEK..

BİR AKŞAM ÜSTÜ GÜVERTEDE İKEN KAMARALARA İNEN MERDİVENDEN ÇIKAN BİR DUMAN GÖRDÜLER.

YANGIN!

LARSEN YİNE HALT KARIŞTIRDI..

LARSEN BİR YOLUNU BULUP YATAĞINI ATEŞLEMİŞTİ..

BİR ŞEY YAPAMAZSIN!

İKİNİZİ DE MAHVEDECEĞİM!

BİRKAÇ GÜN SONRA "HAYALET,, SULARA AÇILMAĞA TAMAMEN HAZIRDI..
BEN DEMİR ALIRKEN SEN YELKENLERİ İDARE EDECEKSİN.
BİLİYORUM..NE YAPACAĞIMI EZBERLEDİM!

İKİSİ DE MÜKEMMEL BİRER GEMİCİ OLMUŞLARDI..
RÜZGÂR TAMAM. DEMİR ALIYORUM.. HAZIR MISIN ?...
HAZIRIM KAPTAN..

TALİH TE YARDIMCILARI OLDU...
YAŞASIN! "HAYALET,, DENİZE AÇILIYOR!

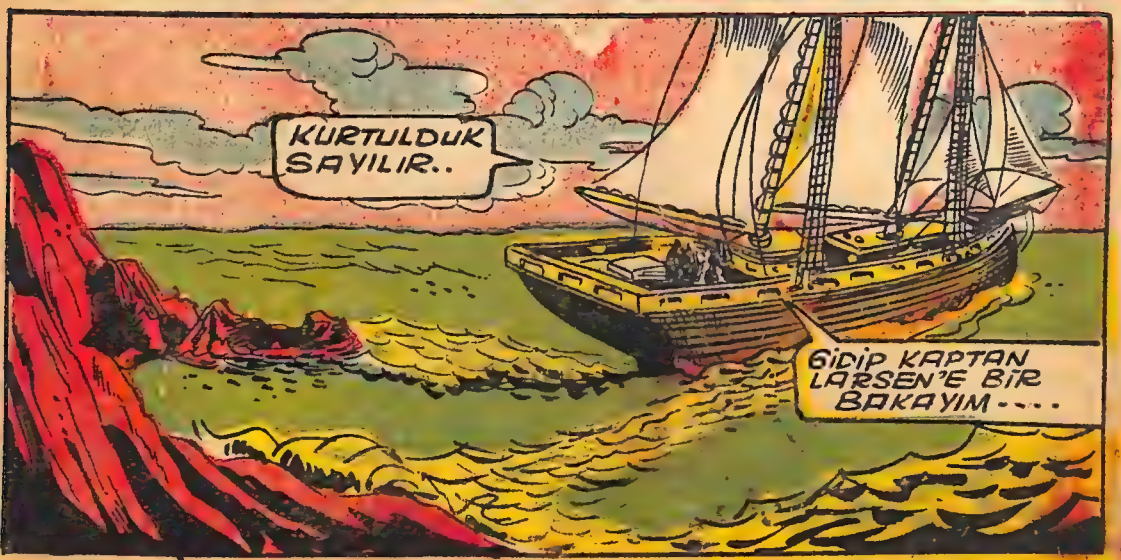
KURTULDUK SAYILIR..
GİDİP KAPTAN LARSEN'E BİR BAKAYIM....

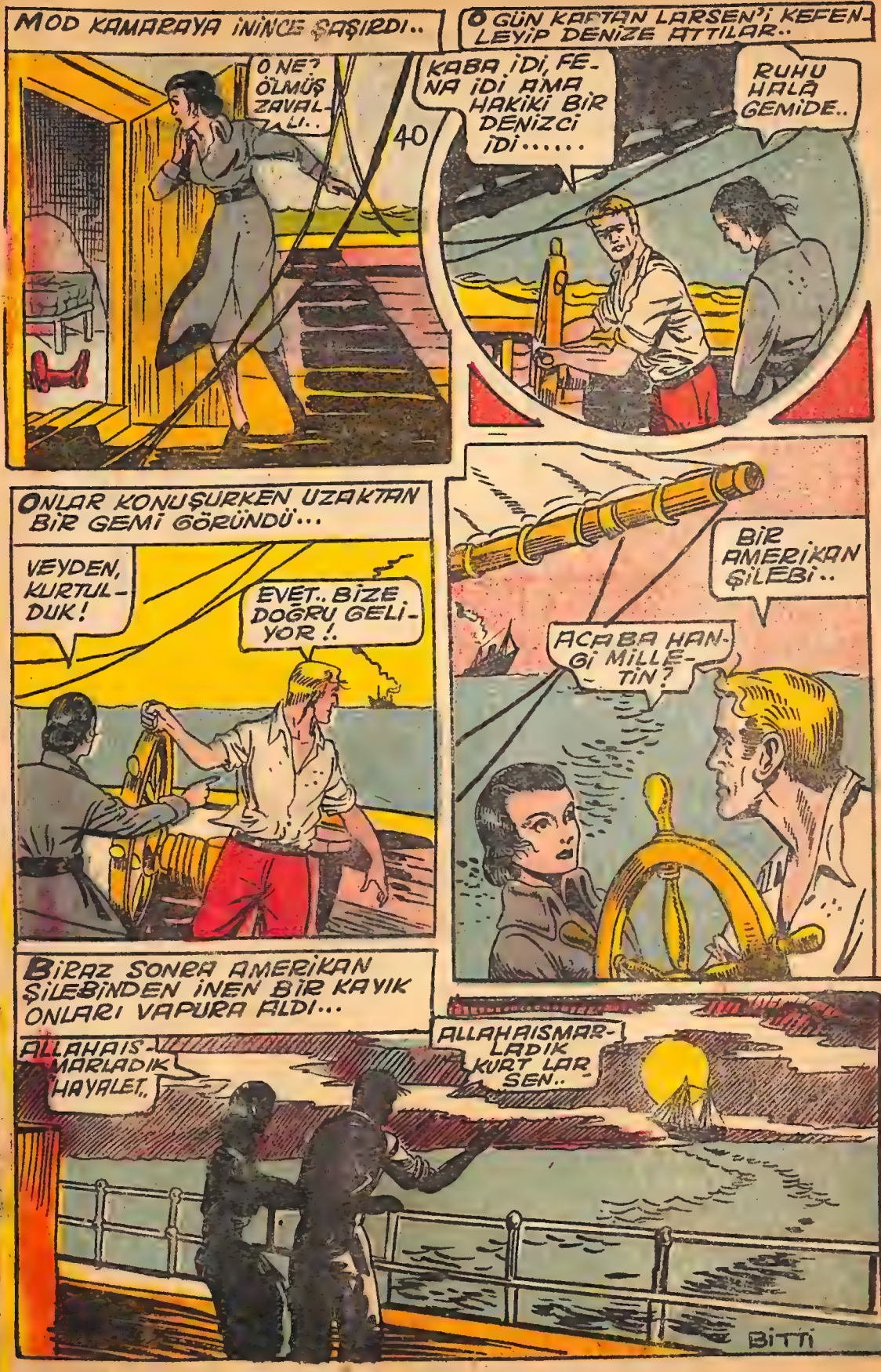
MOD KAMARAYA İNİNCE ŞAŞIRDI..
O NE? ÖLMÜŞ ZAVALLI..
O GÜN KAPTAN LARSEN'İ KEFENLEYİP DENİZE ATTILAR..
KABA İDİ, FENA İDİ AMA HAKİKİ BİR DENİZCİ İDİ.....
RUHU HALÂ GEMİDE..
ONLAR KONUŞURKEN UZAKTAN BİR GEMİ GÖRÜNDÜ...
VEYDEN, KURTULDUK!
EVET.. BİZE DOĞRU GELİYOR!.
BİR AMERİKAN ŞİLEBİ..
ACABA HANGİ MİLLETİN?
BİRAZ SONRA AMERİKAN ŞİLEBİNDEN İNEN BİR KAYIK ONLARI VAPURA ALDI...
ALLAHAISMARLADIK HAYALET..
ALLAHAISMARLADIK KURTLAR SEN..
BİTTİ

EZOP'tan Hikâyeler

Çeviren : Özay SUNAR

AYI VE KÜMES HAYVANLARI

Küçüklüğünden beri ormandan ayrılmamış olan bir Ayı, dünyayı görmek için içinde derin bir arzu dudu. Bir krallıktan diğerine seyahat ederek görgüsünü ve bilgisini artırdı. Bir gün yolu bir çiftçinin avlusuna düştü. Havuzun kenarında bir çok kümes hayvanları toplanmış su içiyorlardı. Hayvanların her yudum suda başlarını gökyüzüne kaldırmalarının sebebini anlıyamıyarak kendilerine sordu. Bunun Allahın kendilerine verdiği nimetler için bir teşekkür hareketi olduğu cevabını aldı.

Aldığı bu cevap karşısında kahkahalarla gülmekten kendini alamayan Ayı, aynı zamanda inançlarının ne kadar saçma olduğunu söyleyerek taklitlerini yapıyordu.

Onun bu davranışına tahammül edemeyen Horoz:

— «Burada bir yabancı olduğunuzdan, sizi affediyoruz efendim,» diye kibar bir tavırla konuştu, «Zaten sadece bir ayı, bir şeye inananların karşısına geçipte, onların inançlarıyla alay edecek kadar kabalaşabilir.»

Başkalarının hareketleriyle alay etmeyin.

KÖYLÜ VE ELMA AĞACI

Bir köylünün hiç meyve vermeyen, sadece kuşlara yuva olmaktan başka bir işe yaramayan bir elma ağacı vardı. Köylü elma ağacını kesmeğe karar verdi. Ve baltasıyla ağacın kökünden derin bir yara açtı.

Kuşlar kendilerini koruyan ve bir yuva olan ağacı kesmemesi için köylüye yalvardılar. Ağacı rahat bırakırsa ona sabahtan akşama kadar şarkı söyleyeceklerini, gönlünü ferahlandırıp, işlerinin ağırlığını ona hissettirmeyeceklerini anlattılar. Köylü onlara hiç aldırmadan elma ağacının gövdesinde bir ikinci ve üçüncü yara açtı. Açtığı deliklerden birine elini sokunca bal ile dolu bir arı yuvasına rastladı. Sevincinden deliye dönen Köylü, elindeki baltayı bir tarafa fırlatıp ağacı kucakladı. Ve o gün den sonra elma ağacını gözü gibi korudu.

Bazı insanları sadece kendi menfaatleri alâkadır eder.

ÇİFTÇİ VE KÖPEĞİ

Tarlada çalışmaya giden bir çiftçi, eve döndüğünde yavrusunu uyur bıraktığı beşiğin ters dönmüş, elbiselerin parçalanmış ve kanlanmış, beşiğin yanına uzanmış olan köpeğin de kanlar içinde olduğunu gördü. Köpeğin yavrusunu parçaladığını düşünen çiftçi, elindeki orakla hayvancağızın bir sonra beşiği çevirince çocuğuanda beynini dağıttı. Biraz nun hiçbir zarar görmemiş olduğunu, ve dev bir yılanın ölü olarak yerde yattığını gördü. Sadık köpek yılanı öldürerek, çocuğunu muhakkak bir ölümden kurtarmıştı ama kendisi de hiç lâyık olmadığı bir mükâfatla mükâfatlandırılmıştı.

Öfkeyle kalkan zararla oturur.

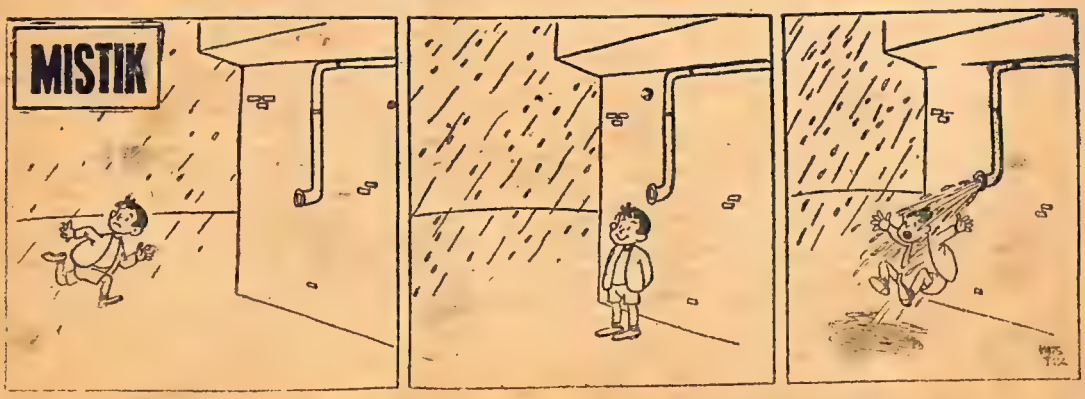

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Annemde öyle çocuk doğuracak bir hal var mıydı?

İhtiyar kadın düşündü, taşındı:

— Vallahi Ömerim, dedi. Geçmiş gün, iyi hâtırlamıyorum.

— Dadıkalfa, hemen hemen doğuracak olan bir kadının halinden belli olmaz mı?

— Elbette olur.

— Sen bunu neye farketmedin?

— Ben doğurmuş, çocuk büyütmüş bir kadın değilim ki.

— Dadıkalfa bunu yetişkin bir çocuk bile anlar. Sonra annem sana muhakkak söylerdi.

— Çok kalmadım ki orada.

— Dadıkalfa, ölen kocanın, sana o kadar iyi muamele eden Feyzi efendinin üzerine yemin et bana. Benden sakladığın birşey var mı?

Kadın telaşla haykırdı:

— Ömerim vallahi yok.

— Ben bu Mihribanın oğlu muyum?

— Neden şüphe ediyorsun Ömerim?

— Dadıkalfa o kadın bana benim bir evlâtlık olduğumu söyledi. Bir anne ne olursa olsun hiçbir zaman bunu yapmaz.

— Öyle mi dedi?

— Evet. Ben bir köylü kadının çocuğu imişim.

— Mihriban mı söyledi bunu?

— Evet. Ben buna inanıyorum Dadıkalfa. Ben o kadının beni bir defa bile kucağına aldığını, bir defa öptüğünü hatırlamıyorum. Hatırladığım onun her fırsatta beni dövmesidir. Babama gelince bana elini bile sürmemiş hatta bayramlarda elini öptürmemiştir. Halbuki kızkardeşime karşı hiç te böyle davranmadılar. Onlar ne kadar fena insan olurlarsa olsunlar ilk çocuklarını severlerdi. Fakat sevmediler. Bunun sebebi benim onların hakiki çocuğu olmadığımdır.

Kadının eli ayağı titriyor, alık alık genç doktorun yüzüne bakıyordu. Ömer yaşlar biriken gözlerini ona dikip:

— Onların çocuğu olmadığını anlarsam çok rahat bir nefes alacağım, dedi. Bir köylünün çocuğu olmak insana daha çok rahatlık verir.

— İyi ama Ömerim, bu nasıl olur?

— Sen hatırlamağa çalış. Bana cevap ver. Mihribanı bir hikim muayene etti mi?

— Hayır, razı olmadı. Benim bir şeyim yok, dedi. Hatta Beyefendi üzülmesin diye hekimin muayene ettiğini yalandan söyledik.

— Konağa gelince ne yaptılar?

— Galiba gelişimizden birkaç ay sonra idi. Mihriban tekrar gebe olduğunu söyledi. Sonra iştl Selmayı doğurdu.

— Cevdet Bey ne iş tuttu?

— Hiç, iç güveysi, işsiz, güçsüz bir adam. Mihriban ona bulup buluşturup para verirdi. Giyinir kuşanır, daireye gider gibi evden çıkardı. Beyefendi bu hali anladı, çok üzüldü, nasihat etti, iş buldu, bir daireye yerleştirdi, fakat Cevdette çalışacak kafa yoktu. Bazen giyimli kuşamlı konaktan çıkar, saatsiz, kol düğmesiz, kravat iğnesiz dönerdi. Ama Mihriban onun bu hallerini elinden geldiği kadar saklardı.

— Bana Feyzi Efendinin ölümünü anlatır mısın Dadıkalfa?

— Anlatayım yavrum. Beni istetmiş. Evi kapadım, anahtarı koynuma koyup konağa gittim. Zavallı Efendi üst katta bir odada yatıyor. Kir pas içinde. Beni görünce ağlamağa başladı:

— Safinaz, sol tarafıma indi. Elim, ayağım tutmuyor, aptal hizmetçilerin elinde kaldım. Allah rızası için ölünceye kadar beni bırakma.

Hemen sıvandım, temizledim, sırasında abdest aldırdım. Sabahlara kadar başında bekledim. Fakat alt kattaki gürültü onu ağlatıyor, sızan kahkahalar, çalgı sesleri uyumasına engel oluyordu. Mihriban giyinip kuşanıyor, misafir misafir üstüne geliyor, danslar, ziyafetler gırla gidiyordu. Adamcağız ölmeden evvel mirasını yemeğe başlamışlardı. Oda

— Ah Ömer, benim Aslan Ömer'im burada olsaydı...

kapısına ses gelmesin diye perdeler astım. Kaç defa Mihribana rica ettim. Bana:

— Bu zamana kadar kasıp kavurdu bizi, dünyamızı göstermedi. Herkes kadar yaşamağa hakkım yok mu? Hasta ise ne yapayım. Biz de mi hasta gibi ezanla yatağa girelim. Benim genç kızım var, diyordu.

Feyzi Efendi çok dert yandı bana. Son geceydi. Akşamdan biraz limonata içirdim. Yine ağladı:

— Ah Safinaz, dedi. Allah kimseyi benim gibi son zamanlarında böyle hayırsız evlât elinde bırakmasın. Çok ağır geliyor bana. Göreceksin bu vicdansız kızımla o kumarbaz damadım senesine kalmaz bütün mirasımı yer, ailenin şerefini ayak altına alır, bizi kepaze ederler. Göreceksin Safinaz. Ah Ömer burada olsaydı. Ah Ömer benim Aslan Ömerim.

İşte o gece yarısıydı. Ağlıya ağlaya aşağıya indim. Salonun kapısını açtım. Mihriban da o Selma da yarı bellerine kadar çıplak, şunu bunun kollarında dansediyorlar. Avazım çıktığı kadar:

— İnsafsız, vicdansız evlât, baban şimdi ruhunu teslim etti. Allahtan korkun yok mu senin, diye haykırdım.

Misafirler birer birer savuştu. Onlar karı koca yukarıya fırladılar. Mihriban babasının yüzüne şüphe ile bakıyordu. Ben:

— Merak etme, dedim. Muradına erdin. Artık bildiğin gibi işle.

O sarhoş damat:

— Mihriban, Mihriban, paraları, altınları, diyordu.

Karı koca daha ölüsü soğumayan adamın yastığını altını, şiltenin uçlarını karıştırmağa başladılar. Cevdet altın kapaklı saatini cebine sokuyor, Mihriban çekmecenin anahtarını arıyordu.

— Vicdansız yüzsüz kadın, insansan babanın başucunda iki satır kuran oku. Şu hizmetçiler kadar olamıyor musun? Hiç olmazsa ele güne karşı gözünden bir damla yaş çıksın.

Bana ne cevap verse beğenirsin:

— Dünyaya temel kakacak değil a. Elbette ölecekti. Ne yapalım. Olenle ölünmez. Anahtarlar nerde?

— Tuuu, Allah seni bildiği gibi yapsın. Sabaha kadar sabrın yok mu?

(Devamı gelecek sayıda)

KISSADAN HİSSE

CEZA...

Bir kasabadan, diğer bir kasabaya gitmekte olan bir adam, yolda, mola vermek için durduğu bir sırada, pejmürde kılıklı bir yolcu yanına geldi. Bir-iki hoşbeşten sonra, yaya olanı ona şu suali sordu: «Şimdi ben senin atını çalacak olursam, bunun cezasını görür müyüm?» Bu garip sual karısında hayli şaşıran atlı yolcu: «Tabii görürsün,» dedi.

— «Peki. Ne kadar zaman içinde.»

— «Tahminen on sene sonra.»

Bu cevap üzerine, yaya, «O zamana kadar Allah kerim,» diyerek, atlı yolcuyu bir yumrukta yere deverdi. Sonra da onun atına atladığı gibi, kasabaya doğru dört nala gitmeğe başladı.

Zavallı adam kendine geldiği zaman hava iyiden iyiye kararmıştı. O geceyi orada geçirdikten sonra, ertesi sabah kasabanın yolunu tuttu. Kasabaya vardığı zaman, yorgunluktan pek bitâb bir hale gelmişti. Sokaklarda ayaklarını güçlükle sürüyerek yürürken, birden bire, başı gözü sarılı bir adamın kendisine doğru gelmekte olduğunu farketti. Adam kendisine yaklaşınca onu hemen tanıdı. Bu, atını çalıp kendisini bir yumrukta yere deviren adamdı. Ona daha, bu hale neden geldiğini sormasına fırsat bulamadan, başı gözü sargılar içerisinde bulunan adam büyük bir hiddetle: «Hani,» diyerek âdeta kükredi. «Sen bana atı çalarsam, bunun cezasını on sene sonra çekeceğimi söylemiştin. Bak cezasını hemen çektim. Attan tepetaklak düşerek.»

Hırsızın bu sözleri üzerine, atı çalınan adam, hafifce gülümsedi. «Sözümde yine ısrar ediyorum,» diye ona cevap verdi. «Sen, atımdan aşağı düşmekle, dünkü yaptığın fena hareketin cezasını çekmiyorsun ki. Herhalde evvelkilerin cezasını çekiyorsundur. Daha dur bakalım, benimkine sıra gelmedi...»

Bir insan yaptığı kötülüğün cezasını er-geç çeker.
Bu değişmiyen bir tabiat kanunudur.

☆☆☆

MÜHİM HÂDİSE

Samimi bir aile toplantısında, adamın biri nefes nefese koşarak kapıdan içeri girdi. Odada bulunanlar, «neyin var? Ne oldu?» diyerek adamın etrafını aldılar. Adam nefes nefese, «Hiç sormayın,» dedi, ve sonra ilâve etti: «Bugün bütün ömrümde başıma gelmeyecek mühim bir hâdiseyle karşılaştım.»

Odada bulunanlar merakla sordular:

— Neymiş o hâdise.

— Takvime baktım. Bugün tam kırk beş yaşıma basmışım.

İnsan ömrü, çok kısadır. Göz açıp kapayıncaya kadar geçer. Onun için hayatınızın bir tek dakikasını bile boş geçirmeyiniz

SPOR HAFTASI

YAZAN: SULHİ GARAN

Epey uzun bir istirahatten sonra nihayet okullar açıldı. Hem sevdiğiniz öğretmenlerinize, arkadaşlarınıza, hem de okullarınıza kavuştunuz.

Şimdi dokuz ay sürecek devamlı bir çalışmadan sonra, eğer değeri kadar dersleinize çalışır, kültürünüzü artırmak için vücudunuzu da terbiye edersiniz, dokuz ay sonra, bir sınıf daha üstte okumak hakkını kazanacak, böylece vaktinizi boş geçirmemiş olacaksınız.

Dahası var, eğer sıhhatinizle yakından ilgilenmezseniz anneniz ve babanız sizler için doktor ve ilâç parası verecek, şayet tembellik eder, bugünün işini yarına bırakırsanız, sınıfı geçemiyeceğiniz gibi, anne ve babalarınızın kitap, defter, kalem ücretlerinden başka, yiyecek ve giyeceğiniz için sarfettikleri paralar da boşa gidecek, onları zarara sokmuş olacaksınız. Ve nihayet hayatınızdan bir seneyi de kaybedeceksiniz.

Bunun için sağlığınıza dikkat ilk şarttır.

Bazan, soğumaya yüz tutan ılık havaların güzelliğine aldanıp sabahleyin yağmurluğunuzu yahut pardüsünüzü almadan okula gidecek olursanız, okuldan çıktığınız zaman yağmur veya soğuk tesiriyle hastalanmanız her zaman mümkündür.

Unutmayın ki, «sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur.» Fakat, beş veya on dakikalık ayaz sonunda vücudunuza işliyecek soğuğun, meydana getirdiği rahatsızlıktan kurtulmak için günlerce tedavi, emek ve masraf, hem sizi hem de büyüklerinizi üzecektir.

Okula gidip gelirken koşmamak, terlememek, hele ders aralarındaki teneffüslerde kendinizi yormamak birinci vazifeniz olmalıdır. Şayet, teneffüslerde yorucu oyun oynar, kan ter içinde sınıfa girerseniz, o bitkin halinizle öğretmeninizin vereceği dersi anlamanız mümkün olamıyacağından başka fanila ve gömleğiniz terden ıslanacağı ve bu rutubet dolayısiyle üzerinizdeki çamaşırlar vücudunuza yapışacağı için, hastalığı kendi kendinize çağırmış olursunuz.

Bunun için sıhhatinize dikkat etmek birinci ödeviniz olmalıdır.

Eğer bu tavsiyelerime dikkat ederseniz, önümüzdeki haftadan itibaren çok hoşunuza gittiğini bildiğim spor konusundan söz açacak ve sizleri memnun edecek sportif yazılar yazacağım.

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN : TEVFİK ÜNSİ

- 1-4 Ekim tarihleri arasında yapılan Serbest Güreş Dünya Şampiyonasını herhalde takip ettiniz, neticeler de aklınızdadır; fakat bu şampiyonanın 4 üncü serbest güreş şampiyonası olduğunu ve bundan evvelki bütün dünya şampiyonluklarını güreşçilerimizin kazandığını biliyor muydunuz?

- Birinci Dünya Serbest Güreş Şampiyonası 26 - 29 Nisan 1951 de Helsinki'de yapılmıştı. Minderde, 1946 da İsviçre (Siyah saçlı güreş ilâhları) adını alan güreşçilerimiz fırtına gibi güreşler çıkardılar. Ali Yücel, Nasuh Akar, Nurettin Zafer, Celâl Atik, Haydar Zafer, Yaşar Doğu şampiyon oldular ki bugüne kadar hiçbir millet bir şampiyonada böyle 6 siklette birden birinci olamamıştır.

- Tokyo'da Mayıs sonunda yapılan İkinci Serbest Güreş Şampiyonasında çok çetin rakiplerle karşılaştık. 6 siklette finallere girdik, fakat yalnız Hüseyin Akbaş ile Mustafa Dağıstanlı şampiyon oldular. Bayram Şit, Adil Atan ve İsmet Atlı'nın aldığı puvanlarla yine takım halinde Rusları 1 puan geride bırakarak Şampiyonluğu kazandık.

- Üçüncü Serbest Güreş Dünya Şampiyonası, Haziran 1957 de İstanbul'da Mithatpaşa Stadında yapıldı. Rus güreşçilerinin büyük iddia ile geldikleri bu şampiyona da zaferimizle bitti. Mehmet Kartal, Hüseyin Akbaş, Mustafa Dağıstanlı ve Hamit Kaplan sikletlerinde şampiyon olarak Mithatpaşa Stadında, takım şampiyonluğu için de bir defa olmak üzere, 5 defa millî marşımızı çaldırdılar. Bu şampiyonluğun ehemmiyeti de, yarım puan farkla 1956 olimpiyatlarında Ruslara yenilen güreşçilerimizin 6 ay sonra tam 7 puan farkla Rusları yenmeleridir.

ŞEREF KÖŞESİ

Ortaokulda "İftihar" listesine girenler

Oya AYTAÇ ☆ Isparta Lisesi, 3/C, No. 675.

Güsevin AKAR ☆ Kayseri Kız Orta Okulu, I/F, 666.

İlkokulun 1-4. sınıflarını "Pekiyi" derece ile geçenler

Murat Karalı ☆ Şişli, Kaptan Paşa İlkokulu, No. 293.
Serpil Bahadır ☆ Reyhanlı, Atatürk İlkokulu, 3/A, No. 135.
Nilgün Bahadır ☆ Reyhanlı, Atatürk İlkokulu, 2/A, No. 143.
Zühal YALINALP ☆ Malatya, Gazi İlkokulu, S, 2, No: 581.
İbrahim GÜVEN ☆ Ankara, Turgut Reis İlkokulu 4/A, 1235.

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

Semral Ahmet ☆ Kıbrıs, Magusa Türk İlkokulu, 6/A, 1457.

Filiz Musa ☆ Kıbrıs Magusa Türk İlkokulu, 6/A, 1700.

Teoman Necati ☆ Kıbrıs, Magusa Türk İlkok. 6/A, 1403.

Cengiz Okar ☆ Ankara, Cebeci İltekin İlkok. 5/C, 93

Ahmet Doğrar ☆ İzmir, Halitbey İlkokulu, 5/C, 984.

Eftâl Saltı ☆ Ankara, Barbaros İlkokulu, 5/B, 903.

Galip Oymak ☆ İst. Muallim Naci İlkok. 5/C, 820.

Serpil Yüksel ☆ Diyarbakır, Mehmetcik İlkok. 5/B, 214.

Esat Kurşun ☆ Serik, Tekeli İlkokulu, S. 5, No. 356.

Lemika Akkılınç ☆ Ayvalık, Cumhuriyet İlkokulu S. 5, 1026.

Abdurrahman Tortum ☆ Malatya, Gazi İlkokulu, 5/B.

Yıldız Darcan ☆ Fatih Yavuz Selim İlkokulu, 5/A, 238.

EĞLENCE
BİLMECE - BULMACA

Buradaki adamlar çeşitli sporları yapıyorlar. Bu sporları tanımaya çalışınız.

(Meselenin halli karşı sayfada)

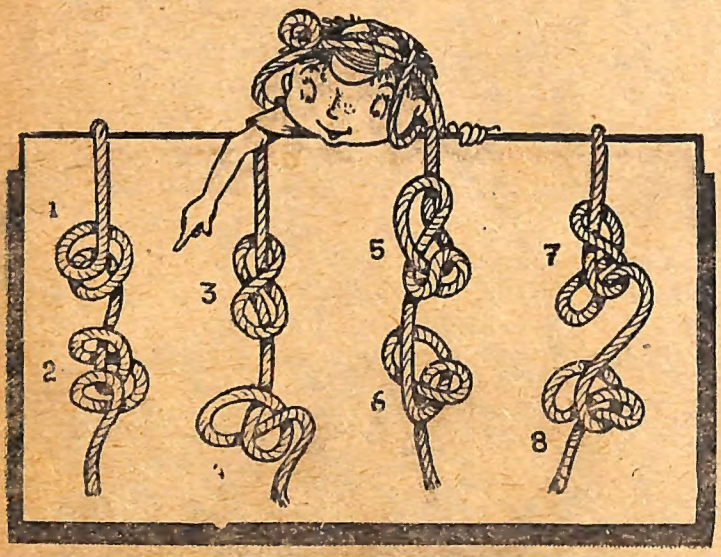

Dikkat, bu seferki mesele oldukça zor... Bu düğümlerin hangilerinin hakikî düğüm olduğunu bulmaya çalışın. İplerin iki ucundan çektiğiniz zaman düğümlerin çözülüp, çözülmiyeceğini hayalinizde canlandırabiliyor musunuz?

(Meselenin halli karşı sayfada)

NEDEN

— Çetin, ağzını niçin kapatıyorsun?

— Toz yutmamak için!

— Oyle ise burnunu kapat. Daha az toz yutarsın.

— Neden?

— Baksana burnun ağzından daha büyük!...

KAYBOLURMUŞ

Öğretmen — Bir demir parçasını açıkta bırakırsam ne olur?

Çocuk — Paslanır.

— Peki, ya bir altın parçasını?

— Kaybolur.

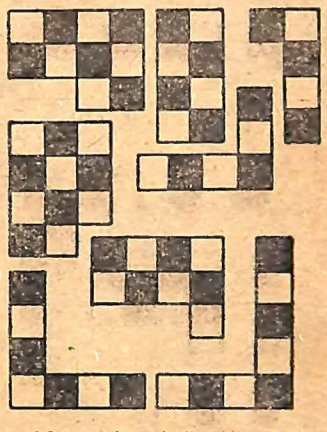

Yukardaki şekilleri yerleştirerek bir dama tahtası meydana getirebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

Bu parçaları yanyana koyup bir kare elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 73 CİLT : 6
14 EKİM 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi
TÜRKİYE BASIMEVİ

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

Beraber GÜLELİM

GAZETECİLİK

Baba — Oğlum mecmuaları kitapları ne kesip duruyorsun?

Çocuk — Gazetecilik oynuyorum babacığım.

SIRA İLE Mİ?

— Niçin ağlıyorsun çocuğum?

— Küçük arkadaşım bana bir yumruk vurdu da!...

— Peki, sen de ona vursaydın!

— Vuramazdım ki, çünkü vurma sırası yine ona gelecekti.

DÜNYANIN EN APTAL HAYVANI

— Ahmet, koyun için dünyanın en aptal hayvanı derler, bu doğru mudur acaba?

— Doğrudur kuzucuğum!

BİR ŞEY YOK!

Okulun hademesi Ahmet saf bir adamdı. Evinde biriken boş şişeleri çuvalar koyarak arkasına aldı. Satmağa götürüyordu. Okul müdürü yolda hademeye rastladı.

— Ahmet, nereye gidiyorsun?

— Çarşıya

Okul müdürü elindeki kalın bastonla çuvala vurdu.

— Bunun içinde ne var?

Ahmet kızdı:

— Bir daha vuracak olursanız bir yığın cam kırıntısı!...

NEYE İÇEMİYORMUŞ

Müşteri — Garson bu çorbayı içemiyorum.

Garson — Aman bayım, hemen lokanta müdürünü çağırayım.

Müşteri — Müdür bey çorbayı içemiyorum.

Müdür — Garson, çabuk ahçıyı buraya çağır.

Müşteri — Ahçı başı bu çorbayı içemiyorum.

Ahçı başı — Niçin içemiyorsunuz?

Müşteri — Kaşık yok da ondan!

SUSTURMAK İÇİN

Küçük Erol, annesi ile sokağa gidiyordu.

Kapıdan çıkarken annesini durdurdu ve:

— Anneciğim, dedi, yanına biraz çikolata almayı unutma, sokakta ağlarsam beni susturmak için verirsin!...

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

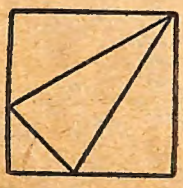

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

KARŞI SAYFADAKİ MESELELERİN HALLİ

A Dist atma, B Sıçrıkla atlama C Uzun atlama, D cirit ama E Golf.

Sadece 4'üncü ve 7'nci hakiki düğümdür.

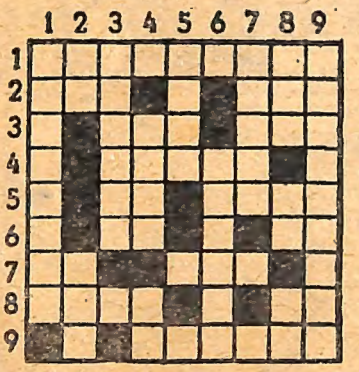

Yukardan aşağı doğru:

1 — Çorbası güzel olur. 2 — Kasapta bulunur, suda yüzen, havada uçan, karada gezen bir hayvan. 3 — Masalın başka türlüsü. 4 — Çok yiyici, kemiği kapatan. 5 — Düz olmıyan 6 — Yazı yazılır. 7 — Yeşillik. 8 — Bir peygamber, bir nota, tersinden okunursa en kısa zaman. 9 — Bin katrilyon.

Soldan sağa doğru:

1 — Türk askerinin lâğabı. 2 — Anadolunun en eski ahalisinden, şayet. 3 — Yanmış ateş, adam. 4 — Anıt. 5 — Yuvanın yarısı, kalınlığı fazla. 6 — Erkek, kırmızı. 7 — Yama, buruşuklukları düzelten. 8 — Dört köşe, numaranın kısası. 9 — Bir ilçemiz.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN HALLİ

Kapaktaki resmin hikâyesi

Bir fedakârlık örneği

İnsan kötü adamların fena hareketlerinden ibret alarak nasıl kendisini bu gibi hatalarda bulunmaktan koruyorsa, iyi adamların hareketlerini ve fedakârlıklarını taklit ederek de nefsini ıslah yoluna gidebilir!

Yetmişbeş yaşındaki Otto Herschel, korkunç bir feryatla yatağından fırladı! Vakit geyecanısını çoktan geçmişti. Böyle olduğu halde, pencereden içeriye büyük bir aydınlık doluyordu. Yoksa semavî bir hadise mi olmuştu? İhtiyar uyku sersemi olduğundan henüz kararını verememişti ki, ayni feryat bir kere daha duyuldu:

— «Yanıyoruz! Çocuklarım içerde kaldılar! Diri diri yanacaklar! Tanrı aşkına onları kurtarınız!»

Otto o zaman, aydınlığın alev dillerinden geldiğini anlayarak, sakat ayağını hareket edecek hale getirmeğe çalıştı. İhtiyar, Birinci Dünya savaşında sağ ayağını kaybetmiş olduğundan, şimdi tahta bir bacakla dolaşıyordu.

Tahta bacağını takan yetmişbeşlik ihtiyar, daha fazla vakit geçirmeyerek dışarı fırladı ve ahşap evinin hemen önünde duran içi su dolu kovayı kaptığı gibi yangın yerine ne seğirtti. Bir arı gibi oradan oraya koşuyor, komşular bir iki kova suyu alevlere fırlatırken, o dördüncü kovayı boca ediyordu. Lâkin bir çıra haline gelen eski bina bana mısın bile demiyor, alev dilleri her tarafa saldırıyordu.

Otto, kendisini yatağından fırlatan feryatların sahibini, göklere saldıran alevler arasında eve girmeğe çalışırken görünce dehşet içinde kaldı. Zavallı kadın «yavrularım diri diri yanıyorlar!» diyor da başka birşey demiyordu. Mani olmak isteyenlerin elinden kurtuluyor, cehennem ateşi ile başa çıkmağa çalışıyordu.

İhtiyar, bütün soğukkanlılığını toplayarak biraz sonra kül olacak evin önüne geldi. Yüzü gerilmiş, sinirleri kasılmıştı. Deliler gibi bağıran kadını öyle bir yakalayıp arkada duranların kucağına attıktan sonra:

— «Onu buradan uzaklaştırın!» diyerek bu cehennemin ortasına daldı.

Bu manzarayı görenler, Onun ne yapacağını anlamışlardı. Otto daha ilk adımda alevlerin korkunç dilleri tarafından muhasara edilmiş ve geriye doğru itilmişti. İhtiyar mağlûp olmak istemiyordu. Bu dünyada yetmişbeş yıl yaşamıştı. Ona yeterdi bu kadarı... Fakat evde biri sekiz, diğeri dört yaşında, henüz hayatın eşiğinde iki yavru vardı ve işte onların da korkunç feryatları duyuluyordu. Otto ikinci hamleyi yapınca, alevler tahta bacağını sarıverdiler. Bu, Onu vurabilecek belki de en emin yoldu. İhtiyarın tahta bacağı yanıyordu!

Çocuklarının feryadını duyduğu halde, onun bu fedakârane hareketini gören felâketzade kadın kendini zaptedemiyerek:

— «Geri dön Otto baba! Yanacaksın!» diye bağırıyordu.

İhtiyar sol elindeki kovanın suyunu bacağına boca etti ama, nafile; alev şimdi de elbisesini tutuşturmuştu! Bacağında müthiş bir sızı hissettiği yüzünden anlaşılıyordu. Birkaç dakika sonra tahta bacaktan da, Otto'dan da eser kalmıyacaktı.

İhtiyar kovayı fırlatarak son bir gayretle evin kapısına saldırdı, alevlerle kucaklaşarak, boğuşarak ortadan kayboldu! İşte beklenen felâket ânı gelmişti nihayet! Manzarayı görenlerin gözlerinde yaş vardı. Abidesi dikilecek kadar iyi bir insandı zavallı Otto baba...

Lâkin Buna inanmak kabil miydi? İşte Otto baba, dört bir yanı, beyaz sakalcılığı da alevler içinde olduğu hâlde, kucağında iki çocukla cehennem hâline gelen evden çıkıyordu! Onları kurtarmıştı!... Yaşıyordu çocuklar!... Tabiî yanıkları kendilerine ıstırap veriyordu ama, tedavileri mümkündü...

Otto baba onları, yani kurtardığı canları, yere bıraktıkan sonra ancak iki adım atabildi... Tahta bacak kül olmuştu! Yüzü alevler altında yok oluyordu!

Bundan sonraki bütün gayretler boşa gitmişti!

Bu iyilik ve fedakârlık timsalini kurtarmak için girişilen her hareket, neticesi olmayan bir yorgunluktan başka birşey değildi artık... İhtiyar öldüğü zaman, tanınmaz hâle gelen yüzünde değil ama, munis gözlerinde halâ bir memnuniyet okumak kaabildi...

Nuri Sami KORAL

HÂNENDE KİME DENİR?...

Türk fasıl musikisi çalgılarla olduğu gibi, yine çalgıların eşitliğinde, şarkıcıların söylediği şarkılarla yapılır.

Şarkı söyleme sanatı, ister Batı müziğinde, ister Doğu müziğinde olsun, en önemli bir yer almaktadır. Batı müziğinde şarkı söyleme sanatı ve şarkıcı, uzun çalışmalardan sonra Konservatuarlarda hazırlanır. Bizde ise, uzun bir çalışmaya lüzûm görülmez. Sesin biraz güzel olması ve çalgıya uyabilme, kâfi görülür.

Bizim musikîmizde çalıcılara (Sazende), şarkı okuyanlara (Hânende) denir.

ÜÇÜNCÜ SELİM

Osmanlı Padişahları içinde şiir ve musikî ile meşgul olmuş, aynı zamanda fasıl musikîmize gayet güzel eserler hediye etmiş bir sanatkârda Padişah Üçüncü Selim'dir. Yenilik taraftarlığı ile de tanınan bu zât musikîde, Üçüncü Selim adile büyük bir kudret olarak yer almıştır.

1761 de doğan Üçüncü Selim 1808 de çıkan bir ayaklanmada âsiler tarafından şehit edilmiştir.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA